

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.21.360/2018/4. szám

A tanács tagjai: . Döme Attila a tanács elnöke

. Zumbók Péter előadó bíró

Salamonné dr. Piltz Judit bíró

A felperes: felperes

A felperes képviselője:

Noll Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Noll Bálint ügyvéd)

Az alperes: alperes

Az alperes képviselője:

kamarai jogtanácsos

A per tárgya: sérelemdíj megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Őri Törvényszék 1.Pf.20.761/2017/3.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Őri Járásbíróság P.21.931/2016/30.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet részben - a másodfokú eljárási illeték és költség viselésére vonatkozó rendelkezésre is kiterjedően - hatályon kívül helyezi, az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatja, és kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 800.000 (nyolcszázezer) forintot és ennek 2015. május 9. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre minden késedelemmel érintett naptári félévre a félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát.

A keresetet ezt meghaladóan tekinti elutasítottnak.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 81.600 (nyolcvanegyezer-hatszáz) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a Magyar Államnak - az illetékes állami adóhatóság felhívására - 192.200 (százkilencvenkétezer-kétszáz) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási részilletéket. A fennmaradó 28.100 (huszonnyolcezer-száz) forint együttes első- és másodfokú részilletéket az állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperest 2015. május 9-én Gy-ben, az Sz.F. úti-T.Á. utcai P.M. áruház parkolójában, a parkolósávokat elválasztó füves padkán baleset érte azáltal, hogy a gyermekét a kezében tartva egy gödörbe lépett, s emiatt a jobb sípcsont és a bal boka törését szenvedte el. Az emiatt szükségessé vált, 2015. május 12-én elvégzett műtétet követően 2015. május 19-én bocsátották otthonába, és 1 hónapig fekvőgipszet kellett viselnie.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [2] A felperes keresetében 1.003.796 forint és késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Ebből 800.000 forintot sérelemdíj címén, míg 203.796 forintot kártérítés - gyógyászati segédeszközök és gyógyszerek költségei, ápolási és háztartási kisegítői költség, valamint jövedelemveszteség - címén, lejárt járadékként követelt.
- [3] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte.

Az első- és másodfokú ítélet

- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította.
- [5] A bizonyítás eredményét mérlegelve nem találta a felperes által bizonyítotttnak, hogy a balesetet az általa állított módon az alperes áruházának parkolójában szenvedte el.
- [6] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.
- [7] Kiemelte, hogy bár az elsőfokú bíróság beszerezte a felperes házastársának feljelentése alapján a foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétsége miatt indított, és utóbb - az elkövető kilétének megállapíthatatlansága miatt - felfüggesztett nyomozás iratait, de azok releváns adatait a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206. §-ának megfelelően nem értékelte. Rámutatott arra, hogy az elsőfokú bíróság által a felperes személyes előadása és a perben kihallgatott tanúk vallomásai tekintetében észlelt ellentmondások a nyomozás adatai alapján feloldhatóak voltak, és erre tekintettel rögzítette, hogy a felperes a baleset bekövetkezésével összefüggő

tényállításait sikerrel bizonyította.

- [8] A jogerős ítélet indokolása szerint ugyanakkor az alperes jogellenes magatartása e tényállás alapján sem volt megállapítható. A másodfokú bíróság ezzel kapcsolatban figyelembe vette, hogy a felperes saját szabad elhatározásából, csak azért, hogy az utat lerövidítse, kisgyermekkel a kezében felelős személyként úgy ítélte meg, hogy ezt az útvonalat választja az átkelésre kijelölt, betonozott út helyett. Álláspontja szerint a felperes azt nem tudta bizonyítani, hogy a kár bekövetkezésében az alperes jogellenes magatartása közrehatott, ezért a kártérítési felelősség jogalapja hiányában a keresetet alaptalannak minősítette.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [9] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperesnek a keresettel egyező marasztalását, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:518. §-át, 6:519. §-át és 6:520. §-át jelölte meg.
- [10] Kifejtette, hogy az okozati összefüggés a károsodása és az alperes magatartása között fennáll, a károkozás jogellenességét pedig az alperes nem tudta megdönteni. Érvelése szerint az alperes a felróhatóság hiányát sem tudta bizonyítani, és ezzel kapcsolatban utalt arra, hogy a gépjárművekből kiszálló személyek haladására vonatkozóan sem jelzés, sem elkülönített útszakasz nem volt, ezért jogszerűen választhatta az adott útvonalat, ezt semmi nem tiltotta. Azt is előadta, hogy az alperes köteles minden technikai lehetőséget igénybe venni a károsodás elkerülése érdekében, és ennek hiánya önmagában megalapozza a károkozás felróhatóságát.
- [11] A Kúria a Pfv.III.21.360/2018/2. számú végzésével a felperes felülvizsgálati kérelmének 203.796 forint kártérítésre vonatkozó részét hivatalból elutasította.
- [12] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [13] A felülvizsgálati kérelem megalapozott.
- [14] A Kúria a Pp. 275. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem keretei között eljárva, a felülvizsgálati eljárás

eredményeként azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet a sérelemdíj megfizetése iránti keresetet elutasító elsőfokú ítéleti rendelkezését helybenhagyó részében a felperes által megjelölt okokból jogszabálysértő.

- [15] A felek által nem vitatott tényállást a felülvizsgálati eljárásban irányadónak kell tekinteni (BH2006.165.). Emiatt a felülvizsgálati kérelem megalapozottságának vizsgálatakor a másodfokú bíróság által - az elsőfokú bíróságtól eltérően - megállapított tényállásból kellett kiindulni, amely a felperest ért baleset bekövetkezését a keresetben előadottakkal egyezően rögzítette. A másodfokú bíróság e tényekből arra a következtetésre jutott, hogy az alperes jogellenes magatartásának hiányában a felperes kártérítés és sérelemdíj megfizetése iránti keresete nem volt teljesíthető. Ez a jogi következtetés azonban téves volt, a felülvizsgálati kérelemben feltüntetett anyagi jogi jogszabályhelyek helytelen alkalmazásán alapult.
- [16] A felek jogvitájában a deliktuális felelősség Ptk. 6:519. §-ában írt általános szabálya alapján kellett döntenie, amely a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése folytán a sérelemdíj fizetésére kötelezés feltételeire is alkalmazandó volt. Az ennek megfelelően vizsgálandó szükségképpen feltételek közül a személyiségi jogsértés fennállt, a felperes ugyanis a baleset következtében a jobb sípcsont és a bal boka törését szenvedte el, s ezáltal sérült a Ptk. 2:43. § a) pontjában nevesített, a testi épséghez való személyiségi joga.
- [17] A jogerős ítéletben foglalt tényállás szerint a baleset oka az volt, hogy a felperes az alperes által üzemeltetett áruház parkolójában a parkolósávokat elválasztó füves padkán egy gödörbe lépett. Ez a hiányosság pedig az alperes mulasztására volt visszavezethető. A periratok között található helyszínrajz és fényképfelvételek szerint ugyanis a parkolóban a gyalogosközlekedésre kijelölt, betonozott út nem volt, a másodfokú bíróság ezért tévesen hivatkozott arra, hogy a felperes az áruház megközelítésére nem választhatta az adott útvonalat. Ehhez képest az alperesnek a kártérítési felelősségét megalapozó, a Ptk. 6:520. §-a értelmében jogellenesnek minősülő mulasztása abban állt, hogy a biztonságos gyalogosközlekedés feltételeiről nem gondoskodott.
- [18] A felróhatóság hiányát az alperes bizonyítani nem tudta: arra az - a fentiekre tekintettel - alaptalan hivatkozása, miszerint a felperes gyalogosan nem a kijelölt úton közlekedett, nem lehetett alkalmas. Azt pedig az alperes sem állította, hogy a szóban forgó veszélyhelyzetre bármilyen módon felhívta volna az arra közlekedők figyelmét.
- [19] Mindebből az is következik, hogy a felperes részéről károsulti közrehatás sem volt megállapítható, a baleset bekövetkezése előtt

tanúsított, az előzőekben ismertetett magatartása a Ptk. 6:525. § (1) bekezdésében megfogalmazott kármegelőzési kötelezettség felróható megszegéseként nem volt értékelhető.

- [20] A sérelemdíj mértékét az eset körülményeire tekintettel, a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében írt szempontok mérlegelésével kellett meghatározni. Ennek megfelelően figyelemmel kellett lenni a jogsértés súlyára, a felperes által elszenvedett sérelem jellegére, és az utóbbi körben arra, hogy az ismertetett testi sérülések műtéti beavatkozást tettek szükségessé, amelyet követően a felperes - a fekvőgipsz viselése miatt - egy hónapig mozgásában korlátozott volt. Mindezeket értékelve a Kúria a sérelemdíj mértékét a keresettel egyezően 800.000 forintban állapította meg.
- [21] A Kúria a kifejtettekre figyelemmel, a Pp. 275. § (4) bekezdése szerint a jogerős ítéletet részben - a másodfokú eljárási illeték és költség viselésére vonatkozó rendelkezésre is kiterjedően - hatályon kívül helyezte, az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta, és kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 800.000 forintot és ennek 2015. május 9. napjától a kifizetés napjáig terjedő időre a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésében meghatározott mértékű késedelmi kamatát; a keresetet - felülvizsgálati kérelem további részének hivatalból elutasítása miatt - ezt meghaladóan tekintette elutasítottnak.

Záró rész

- [22] A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott Pp. 81. § (1) bekezdése szerint, a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és (5) bekezdésére tekintettel az alperest a pervesztessége arányában kötelezte a felperes részéről felmerült - az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjból álló - együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére.
- [23] A felperes teljes személyes költségmentessége miatt le nem rótt együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási részilletéknek az állam javára való megfizetésére az alperes a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet (a továbbiakban: Kmr.) 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztessége arányában köteles, míg a fennmaradó együttes első- és másodfokú részilletéket a Kmr. 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.
- [24] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdésének megfelelően - a felperes kérelmére - tárgyaláson bírálta el.
- [25] Az ítélet elleni felülvizsgálatot a Pp. 271. § (1) bekezdésének e) pontja zárja ki.

Budapest, 2020. február 26.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Zumbók Péter s.k. előadó
bíró, Salamonné dr. Piltz Judit s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző
HM